

Emaskeldab põllul, laps tudub kärus ja kägu kukub

24.05.2011 08:28

[Vilja Kohler](#), reporter

Tuleb naine ühelt poolt. Jalgrattaga, labidas seljas. Tuleb naine teiselt poolt. Jalgsi, kenasti pakitud labidas käes. Teised kümnekond igas eas naist ja paar meest on Hiinalinna just saadud aiamaalaplil juba tööhoos.

«Maa on siin raske küll, aga tuleb hakkama saada,» ütles Hiinalinnas oma sajaruutmeetrist põllulappi rõõmsavärvilise nõõriga piiranud Alina Grinjuk. «Eks mees tuleb appi vagusid ajama.»

Rõõmsalt askeldanud noor naine rääkis, et kunagi oli tema perel oma maalapp ja seepärast on temagi seda tahtnud. «Poest juurikaid osta on kallid,» märkis Grinjuk. «Panen siia kasvama kõik, mis mahub. Kartul, peet, porgand ja kurk tuleb kindlasti. Mul on suur pere – abikaasa ja neli last.»

Hiinalinnas elav Alina Grinjuk (23) võttis endale mahedas juurviljaaias sajaruutmeetrise põllulapi. Tema kõrval peab poole väiksemat põldu sõbranna Julia Jeršova ning Ropkamõisas elav agar vanem paar.

Foto: Sille Annuk

Tema pere noorim liige, aastane laps seadis end põllu äärde lükatud kärus lõunauinakule. Teises kärus nohistas aga viiekuune beebi, Alina Grinjuki sõbranna Julia Jeršova laps. Sõbrannade peenramaad on kõrvuti.

Kasvatavad ja valvavad

Hiinalinnas Lehe tänava lõpus hektari sööti seisnud maad andis tartlastele maheda juurviljaaia tegemiseks esialgu viieks aastaks tasuta kasutada Tartu linnavalitsus. Maa ajasid linnalt välja MTÜ Juurikas ning ülikoolilinna maheda juurviljaaia tegemise mõttele tulnud ja selle mõtte koos heade abilistega teoks teinud Lutsu majamuuseumi järelevalvaja Avo Rosenvald.

Läinud neljapäeval ja laupäeval jagasid Avo Rosenvald ning maheda juurviljaaia algatustoimkonna teine liige Ester Sõtšova tartlastele välja 37 põllulappi. Vabu platse on veel paarkümmend ja huvilised on oodatud neid omale nõutama neljapäeva õhtupoolikul kell viis.

Tasuta seemnekartuliga toetab potipõllumeestest tartlasi taluperenaine Riina Keerdo. Lehekompostist väärtusliku põllurammuga spondeeris juurikakasvatajaid OÜ Fasetra. «Siin aiamaa pidamisel on ainus tingimus see, et ei tohi kunstväetisi ega taimemürke kasutada,» selgitas Avo Rosevald.

Arvestada tuleb ka sellega, et suve teises pooles tuleb juurikakasvatajatel kordamööda oma valmival saagil ööpäev ringi silm peal hoida.

Mida aeg edasi, seda rohkem inimesi põllul askeldas. Keskpäeval saabus kui ingel kesapõllule kena soenguga annelinlane Merli Saar. Ühes käes oli tal kott turult ostetud kurgitaimedega, teises elegantsetl pakitud uus labidas.

Õõbik laksutab, kukk kireb

«Esimesel päeval tulid väikse labidaga,» naeris Merli Saar. «Nagu selle maasse lõin, oli vars kohe kõver.» Aga eilseks oli tal juba osa sibulast maas ja keskpäevaks oli ka rahmeldamisest saadud kondivalu üle.

«Tuleb veel redis, till, tomat, kurk, salat, paar kabatšokitaimet ja lillepeenar kah,» rääkis Merli Saar oma plaanidest. «Olen alati päris oma peenramaad tahtnud, sest on tore vaadata, kuidas väiksest seemnest midagi suurt kasvab. Ja mis peamine – ma tean, et see on puhas. Siin on tore askeldada: kägu kukub, õõbik laksutab ja kukk kireb.»